

Bryssel den 5 juni 2022
(OR. fr, en)

9713/22

LIMITE

JAI 787
FRONT 230
MIGR 174
COVID-19 113
SAN 329
TRANS 343
CODEC 821
COMIX 281

Interinstitutionellt ärende:
2021/0428 (COD)

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Föreg. dok. nr: 9377/22

Ärende: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer
– Förberedelser inför en allmän riktlinje

1. Den 14 december 2021 lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer (*kodex om Schengengränserna*)¹ åtföljd av en konsekvensbedömning².
2. Förslaget är en del av en bredare ram för att göra Schengenområdet starkare och mer motståndskraftigt och för att förbättra den övergripande styrningen av Schengen, med bland annat översynen av utvärderings- och övervakningsmekanismen för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket³, som rådet uppmanas att slutgiltigt godkänna (som en A-punkt) vid RIF-rådets möte den 9–10 juni 2022.

¹ COM(2021) 891 final.

² SWD(2021) 462 final.

³ Dok. 8130/22.

3. Förslaget om ändring av kodexen om Schengen gränserna är uppbyggt kring 4 huvudområden. För det första stärker det medlemsstaternas rättsliga verktyg för att bekämpa instrumentaliserings av migranter vid unionens yttre gränser. För det andra drar denna översyn lärdom av covid-19-krisen och syftar till att skapa en solidare rättslig grund för restriktionsåtgärder vid de yttre gränserna i händelse av en hälsokris genom att inrätta en ram på europeisk nivå. För det tredje, när det gäller de inre gränserna syftar de nya föreslagna bestämmelserna till att främja användningen av alternativa åtgärder, bland annat för att främja användningen av tekniska åtgärder. Denna översyn skapar i synnerhet en ny överföringsmekanism mellan medlemsstaterna när det gäller personer som uppehåller sig olagligt i unionen. Samtidigt har kommissionen föreslagit en ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115 av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (*återvändandedirektivet*), så att medlemsstaterna kan omförhandla eller förhandla om nya återtagandeavtal⁴. För det fjärde, slutligen, svarar denna översyn på ihållande hot inom Schengenområdet genom att modernisera ramen för återinförande och förlängning av kontroller vid de inre gränserna och genom att införa nya skyddsåtgärder för att säkerställa rörelsefrihet, och inrättar i artikel 28 en ny särskild mekanism för samordning av åtgärderna för återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna när ett allvarligt hot mot lag och ordning eller inre säkerheten drabbar flera medlemsstater och äventyrar Schengenrådets övergripande funktion.
4. Arbetet med förslaget, i närvaro av de associerade staterna, inleddes i rådet under det slovenska ordförandeskapet den 14 december 2021 i arbetsgruppen för gränsfrågor. Diskussionerna fortsatte under det franska ordförandeskapet vid åtta möten i arbetsgruppen och två möten med RIF-råden⁵.

⁴ EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

⁵ Europaparlamentet utsåg för sin del Sylvie Guillaume (S&D, FR) till föredragande.

Detta arbete i rådets förberedande organ gjorde det möjligt att förbättra texten, särskilt genom att

- klargöra begreppet instrumentalisering, genom att förenkla definitionen och komplettera texten med de åtgärder som kan vidtas av medlemsstaterna vid en sådan situation; Cyperns särskilda situation har också beaktats,
- i artikel 21a svara på medlemsstaternas begäran om flexibilitet vad gäller vilka rese- och hälsorestriktioner som kan tillämpas vid de yttre gränserna, samtidigt som de nationella befogenheterna på hälsoområdet respekteras; samtidigt som principen om nödvändiga kategorier behålls gör den kompromiss som ordförandeskapet föreslagit det möjligt att omdefiniera dem för varje kris; medlemsstaterna får också införa strängare hälsorestriktioner förutsatt att de inte har en negativ inverkan på Schengenrådets funktion; situationen för personer i transit har förtydligats, liksom situationen i gränsregionerna,
- klargöra användningen av överförandeförfarandet i artikel 23a genom att precisera kriteriet för polissamarbete och genom att förtydliga att detta förfarande, som sker inom ramen för ett bilateralt samarbete, är frivilligt.

5. När det gäller ramen för återinförande och förlängning av kontroller vid de inre gränserna syftar kommissionens förslag till att svara på de ihållande hot som medlemsstaterna kan ställas inför och samtidigt stärka skyddsåtgärderna för förfaranden. För att säkerställa att denna åtgärd är en sista utväg har ordförandeskapet inriktat sig på att stärka dessa skyddsåtgärder:

- ytterligare konkretisera de kriterier och motiveringar som medlemsstaterna använder vid återinförande och förlängning av kontroller, bland annat genom den riskanalys som medlemsstaten ska tillhandahålla; tillsammans med en ökning med tiden av medlemsstaternas motiveringskyldigheter kommer detta att göra det möjligt för kommissionen att genomföra en förstärkt bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten i dessa kontroller,

- göra samråd mellan medlemsstaterna obligatoriska om de genomförs på begäran av de direkt berörda staterna,
 - göra kommissionens yttrande obligatoriskt när det råder tvivel om återinförandets eller förlängningens nödvändighet eller proportionalitet; ett sådant yttrande ska under alla omständigheter avges efter 12 månader,
 - se till att gränsregionernas särskilda situation beaktas på lämpligt sätt i samband med dessa kontroller.
6. Domstolens (stora avdelningen) dom i de förenade målen C-368/20 och C-369/20⁶, som kom efter det att kommissionens förslag offentliggjorts, bekräftar att det är medlagstiftarna som ska fastställa den allmänna ramen för återinförande och förlängning av kontroller vid de inre gränserna i kodexen om Schengengränserna. En rimlig balans måste uppnås mellan, å ena sidan, den fria rörligheten för personer och, å andra sidan, behovet av att säkerställa lag och ordning och inre säkerhet i medlemsstaterna. Dessutom utgör möjligheten att återinföra kontroller vid de inre gränserna ett undantag, som ska tolkas restriktivt, från principen om fri rörlighet.

Ordförandeskapet har, med beaktande av denna dom, vinnlagt sig om att tillhandahålla en bättre ram för bestämmelserna. Kommissionens förslag i artikel 27a.5 gjorde det möjligt att överväga kontroller vid de inre gränserna utan bortre tidsgräns, men ordförandeskapet föreslog att dessa bestämmelser skulle begränsas till större exceptionella situationer och att riskbedömningen skulle skärpas avsevärt i denna anmälan om ytterligare förlängning på 6 månader. Dessutom föreskrivs i kompromissförslaget att kommissionen ska utfärda en rekommendation för att fastställa åtgärder och villkor för att avskaffa dessa kontroller när det är osäkert huruvida de är nödvändiga och proportionerliga.

⁶ Domstolens dom av den 26 april 2022, förenade målen C-368/20 och C-369/20, ECLI:EU:C:2022:298.

Efter Corepers möte den 1 juni 2022 införde ordförandeskapet ytterligare garantier för att skapa ännu bättre ramar för kontroller vars varaktighet kan överstiga två år och sex månader om alternativa åtgärder inte är tillgängliga. I så fall måste kommissionen under alla omständigheter anta en rekommendation om nödvändigheten och proportionaliteten i fråga om sådana kontroller. Denna rekommendation bör innehålla en rimlig tidsfrist för upphävandet av kontrollerna, som medlemsstaten måste ta hänsyn till.

7. Coreper uppmanas att behandla utkastet till kompromiss i bilagan till denna not⁷ inför antagandet av en allmän riktlinje vid mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 10 juni 2022 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer.

⁷ Ändringarna av originaltexten anges med **fetstil och understrykning** eller [...]. Ändringar av den senaste versionen är dessutom gråmarkerade.

2021/0428 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om ändring av förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och e och artikel 79.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*) omfattar unionen ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränskontroller, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet.
- (2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 (*kodexen om Schengengränserna*)¹ fastställs regler för personers rörlighet till och från området utan kontroller vid de inre gränserna (*Schengenområdet*) samt mellan de medlemsstater som deltar i Schengenområdet.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

- (3) Under de senaste åren har Schengenområdet utsatts för aldrig tidigare skådade utmaningar, som till sin natur inte varit begränsade till en enda medlemsstats territorium. Dessa utmaningar har framhävt att bevarandet av den allmänna ordningen och säkerheten i Schengenområdet är ett delat ansvar som kräver gemensamma åtgärder som samordnas mellan medlemsstaterna och på unionsnivå. De har också blottat luckor i de befintliga reglerna för Schengenrådets funktion vid både de yttre och de inre gränserna och belyst behovet av att skapa en starkare och stabilare ram som möjliggör en effektivare hantering av de utmaningar som Schengenområdet utsätts för.
- (4) Gränskontroll vid de yttre gränserna är av intresse inte endast för den medlemsstat vid vilkens yttre gränser den utförs utan för samtliga medlemsstater som har avskaffat inre gränskontroll och för unionen som helhet. Medlemsstaterna är skyldiga att säkerställa en hög standard på förvaltningen av sina yttre gränser, bland annat genom ökat samarbete mellan gränskontrolltjänstemän, polis, tull och andra berörda myndigheter. Unionen tillhandahåller aktivt stöd genom ekonomiskt stöd från byråerna, i synnerhet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, och förvaltning av Schengenutvärderingsmekanismen. De regler som gäller för de yttre gränserna måste stärkas för att man bättre ska kunna hantera de nya utmaningar som nyligen uppstått vid de yttre gränserna.
- (4a) Den europeiska integrerade gränsförvaltningen bygger på en fyrdelad modell för tillträdeskontroll och omfattar åtgärder i tredjeländer, till exempel inom ramen för den gemensamma viseringspolitiken, åtgärder i samarbete med angränsande tredjeländer, gränskontrollåtgärder vid de yttre gränserna, riskanalys och åtgärder med avseende på Schengenområdet och återvändande. Gränskontroll, inbegripet åtgärder för att underlätta laglig gränspassage, utgör en viktig del av den europeiska integrerade gränsförvaltningen. I syfte att förhindra och upptäcka gränsöverskridande brottslighet vid de yttre gränserna, särskilt smuggling av migranter, människohandel och terrorism, bör medlemsstaterna tillsammans med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen, på grundval av den fyrdelade modellen för tillträdeskontroll.**

- (5) Covid-19-pandemin har ökat unionens behov av att vara bättre beredd att reagera på krissituationer vid de yttre gränserna i samband med sjukdomar med epidemisk potential som utgör ett hot mot folkhälsan. Covid-19-pandemin har visat att hot mot folkhälsan kan kräva enhetliga regler om reserestriktioner för tredjelandsmedborgares resor till Europeiska unionen. När inkonsekventa och olikartade åtgärder vidtas vid de yttre gränserna för att hantera sådana hot har detta en negativ inverkan på hela Schengenområdets funktion och minskar förutsägbarheten för resenärer från tredjeländer och de direkta personkontakterna med tredjeländer. För att förbereda Schengenområdet för framtida utmaningar av jämförbar omfattning i samband med hot mot folkhälsan är det nödvändigt att inrätta en ny mekanism som bör göra det möjligt att snabbt anta och upphäva samordnade åtgärder på unionsnivå. Det nya förfarandet vid de yttre gränserna bör tillämpas i samband med **ett hot mot folkhälsan på grund av** en infektionssjukdom med epidemisk potential som **fastställts** [...] av **kommissionen efter ett utlåtande** från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar **och med beaktande av information från de behöriga nationella myndigheterna** [...]. Denna mekanism bör komplettera de förfaranden som föreslås i förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa², särskilt om ett hot mot folkhälsan erkänns, och det reviderade mandatet för Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar.³
- (6) Mekanismen bör göra det möjligt för rådet att, på förslag av kommissionen, anta en förordning om **tillfälliga** reserestriktioner, inbegripet inreserestriktioner **och tillfälliga hälsorelaterade minimirestriktioner** [...], och villkoren för att upphäva dem. Med hänsyn till att åtgärder som rör rätten att resa in på medlemsstaternas territorium är politiskt känsliga bör rådet ges genomförandebefogenheter att anta en sådan förordning på förslag av kommissionen.

² COM(2020) 727.

³ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 851/2004 om inrättande av ett europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar, COM(2020) 726.

- (7) Det är viktigt att notera att det i enlighet med gällande skyldigheter enligt unionsrätten och internationell rätt alltid bör vara tillåtet för unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare som enligt avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och dessa tredjeländer, å andra sidan, åtnjuter en likvärdig rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare, samt dessas familjemedlemmar, att resa in i unionen. Personer som är bosatta i unionen bör också alltid ha rätt att återvända hit, **och i synnerhet till den medlemsstat där de är lagligen bosatta**. I rättsakten bör det fastställas tillfälliga minimihälsorestriktioner som dessa personer kan omfattas av. **När det gäller tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i Irland bör medlemsstaterna på ömsesidig grund tillåta dessa personer att återvända till Irland genom att transitera genom medlemsstaternas territorium. Irland uppmanas att anpassa sin nationella politik till restriktionerna för resor till Europeiska unionen.** Rättsakten bör innehålla alla element som krävs för att säkerställa att reserestriktionerna är effektiva, riktade, icke-diskriminerande och står i proportion till den epidemiologiska situationens utveckling. Det bör **definieras** [...] vilka kategorier av resenärer **med en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov** som bör få resa in trots inreserestriktionerna **och fastställas villkor under vilka reserestriktionerna undantagsvis får tillämpas på dessa resenärer. Dessa kategorier bör till exempel omfatta hälso- och sjukvårdspersonal, gränsarbetare, transportpersonal, diplomater eller annan internationell personal, transitpassagerare, passagerare som reser av tvingande familjeskäl, sjöfolk, tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd, säsongarbetare, studerande och högkvalificerade arbetstagare om deras anställning är nödvändig ur ett ekonomiskt, samhälleligt och säkerhetsmässigt perspektiv och arbetet inte kan senareläggas eller utföras från utlandet.** Dessutom, eller alternativt, bör det i rättsakten [...] **fastställas** eventuella geografiska områden eller tredjeländer från vilka resor kan bli föremål för särskilda åtgärder **och fastställas ett förfarande för periodisk översyn av situationen och reserestriktionerna**, på grundval av objektiva metoder och kriterier som är tillämpliga därpå och som särskilt bör omfatta den epidemiologiska situationen. I rättsakten bör man specificera på vilka villkor resor kan tillåtas, såsom testning, karantän, självisolering eller andra lämpliga åtgärder, t.ex. krav på ifyllande av ett passagerarlokaliseringsformulär eller andra kontaktspårningsverktyg, med särskilt beaktande av eventuella unionssystem som utvecklats för att underlätta resor under säkra förhållanden, såsom system för digitala intyg. I tillämpliga fall skulle instrumentet också kunna inrätta en mekanism som gör det möjligt att vidta lämpliga åtgärder om den epidemiologiska situationen förvärras dramatiskt i ett eller flera geografiska områden.

- (7a) För att restriktionerna för resor till Europeiska unionen ska bli effektiva krävs att enhetliga regler tillämpas på tredjeländer och tredjelandsmedborgare. En tillämpning av enhetliga regler genom genomförandeförordningen bör säkerställa skyddet av folkhälsan och därmed upprätthålla funktionen av området utan inre gränskontroller. Medlemsstaterna skulle kunna anta tillfälliga hälsorestriktioner och andra relaterade restriktioner som är strängare än de som fastställs i genomförandeförordningen, förutsatt att sådana restriktioner inte har en negativ inverkan på hur området utan inre gränskontroller fungerar. Sådana åtgärder får omfatta reserestriktioner mot andra regioner eller tredjeländer som inte omfattas av genomförandeförordningen, om de grundar sig på en nationell riskbedömning och är proportionerliga. Dessutom får medlemsstaterna införa reserestriktioner i avsaknad av en genomförandeförordning från rådet. I genomförandeförordningen bör hänsyn tas till den särskilda situationen för de utomeuropeiska länder och territorier som avses i artikel 355.2 i EUF-fördraget och förtecknas i bilaga II till det fördraget.**
- (7b) Under tillämpningen av rådets genomförandeförordning om tillfälliga reserestriktioner och vid tillämpningen av de inresevillkor som fastställs i artikel 6 i den här förordningen bör endast tredjelandsmedborgare som inte är föremål för inresestriktioner och som uppfyller andra hälsorelaterade inresevillkor som föreskrivs i genomförandeförordningen beviljas inresa.**
- (7c) Transitering inom EU för EU-medborgare och deras familjemedlemmar samt för kategorier av resenärer med en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov bör inte omfattas av tillfälliga hälsorelaterade reserestriktioner för att göra det möjligt för dessa personer att nå sin slutdestination. Tillfälliga hälsorelaterade restriktioner bör, om sådana införs, tillämpas vid ankomsten till slutdestinationen.**
- (8) Det är också nödvändigt att stärka reglerna och skyddsåtgärderna i unionsrätten så att medlemsstaterna kan agera snabbt för att motverka fall av instrumentalisering av migranter. Med instrumentalisering avses en situation där ett tredjeland **eller en icke-statlig aktör** [...] uppmuntrar eller underlättar tredjelandsmedborgares [...] **förflyttning** till de yttre gränserna **eller till en medlemsstat** [...] **i syfte att** [...] destabilisera unionen [...] eller en enskild medlemsstat [...] och när [...] detta agerande [...] riskerar att äventyra väsentliga [...] funktioner **i en medlemsstat**, inbegripet [...] upprätthållandet av lag och ordning eller skyddet av den nationella säkerheten.

- (9) Instrumentalisering av migranter kan avse situationer där ett tredjeland **eller en icke-statlig aktör** [...] har uppmuntrat eller underlättat tredjelandsmedborgares irreguljära resor till [...] ett territorium och därefter till medlemsstaternas yttre gränser, men kan också avse [...] främjande eller underlättande av irreguljära resor för tredjelandsmedborgare som redan befinner sig i [...] **ett** tredjeland. Instrumentalisering av migranter kan också medföra tvångsåtgärder som syftar till att hindra tredjelandsmedborgarna från att lämna det instrumentaliserande tredjelands gränsområden i någon annan riktning än genom en medlemsstat. **Situationer där icke-statliga aktörer är inblandade i organiserad brottslighet, särskilt smuggling, bör inte betraktas som instrumentalisering av migranter när det inte föreligger något syfte att destabilisera unionen eller en medlemsstat. Dessutom bör humanitära biståndsåtgärder inte betraktas som instrumentalisering av migranter när det inte föreligger något syfte att destabilisera unionen eller en medlemsstat.**
- (9a) När det gäller Cypern föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 866/2004 av den 29 april 2004 om en ordning enligt artikel 2 i protokoll nr 10 till anslutningsakten särskilda regler för linjen mellan de områden i Republiken Cypern där Republiken Cyperns regering utövar den faktiska kontrollen och de områden där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen. Även om linjen inte utgör en yttre gräns, följer av detta att en situation där ett tredjeland eller en icke-statlig aktör uppmuntrar eller underlättar tredjelandsmedborgares rörlighet för att passera linjen bör betraktas som instrumentalisering.**
- (10) Unionen bör mobilisera alla verktyg i sin verktygslåda av diplomatiska, finansiella och operativa åtgärder för att stödja de medlemsstater som konfronteras med instrumentalisering. Unionens eller den berörda medlemsstatens diplomatiska ansträngningar bör prioriteras som ett sätt att ta itu med fenomenet instrumentalisering. Detta kan vid behov kompletteras med att unionen inför restriktiva åtgärder.
- (11) Samtidigt är det också viktigt att utöver dessa åtgärder ytterligare stärka de nuvarande reglerna om yttre gränskontroller och gränsövervakning. För att ytterligare bistå den medlemsstat som konfronteras med instrumentalisering av migranter kompletterar förordning (EU) XXX/XXX reglerna om gränskontroll genom att föreskriva särskilda åtgärder på området asyl och återvändande, samtidigt som de berörda personernas grundläggande rättigheter respekteras, i synnerhet genom att respekten för rätten till asyl säkerställs och nödvändigt stöd tillhandahålls från FN-organ och andra relevanta organisationer.

- (12) **Medlemsstaterna får, i synnerhet i samband med instrumentalisering av migranter eller i andra nödsituationer vid den yttre gränsen,** [...] begränsa gränstrafiken till ett minimum genom att **tillfälligt** stänga vissa gränsövergångsställen **eller begränsa deras öppethållandetider,** [...]. **Alla eventuella begränsningar bör ta full hänsyn till rättigheterna för unionsmedborgare, tredjelandsmedborgare som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt ett internationellt avtal och tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatta enligt nationell rätt eller unionsrätt eller som innehar visering för längre vistelse[...], samt deras respektive familjemedlemmar och tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd. När ett gränsövergångsställe är stängt bör dessa kategorier använda ett annat gränsövergångsställe som fortfarande är öppet.** Dessutom **får medlemsstaterna, i synnerhet i en situation där migranter instrumentaliserats, när tredjelandsmedborgare försöker att i stora antal tränga in i ett land med våldsmedel, vidta nödvändiga åtgärder för att upprätthålla säkerhet, lag och ordning.** [...] Sådana begränsningar **och åtgärder** bör [...] tillämpas på ett sätt som säkerställer respekt för skyldigheter som rör tillgång till internationellt skydd, särskilt principen om *non-refoulement*.
- (12a) **Utan att det påverkar möjligheten att vidta åtgärder enligt denna förordning i samband med instrumentalisering, bör den berörda medlemsstaten** [...] ta hänsyn till huruvida Europeiska rådet har etablerat att unionen eller en eller flera av dess medlemsstater befinner sig i en situation där migranter instrumentaliserats.
- (13) Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån bistår medlemsstaterna med genomförandet av de operativa aspekterna av förvaltningen av de yttre gränserna, inbegripet informationsutbyte, tillhandahållande av utrustning, kapacitetsuppbyggnad och utbildning för nationella gränskontrolltjänstemän, riktad information och riskanalys samt utplacering av den stående styrkan. Byråns nya mandat erbjuder stora möjligheter att stödja gränskontrollverksamhet, inbegripet screening, återvändandeinsatser och inledande av snabba gränsinsatser och/eller återvändandeinterventioner på den berörda värdmedlemsstatens begäran och territorium.

- (14) I enlighet med artikel 41.1 i förordning (EU) 2019/1896 är Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns verkställande direktör skyldig att rekommendera en medlemsstat att begära att byrån inleder, genomför eller anpassar sitt stöd, för att hantera identifierade hot och utmaningar vid de yttre gränserna, när villkoren i den bestämmelsen är uppfyllda. Behovet av byråns stöd kan i synnerhet bli tydligt i situationer där Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har gjort en särskild sårbarhetsbedömning i samband med instrumentaliseringen av migranter. På grundval av resultaten av en sådan sårbarhetsbedömning eller när påverkansgraden kritisk tilldelas ett eller flera yttre gränssnitt och med beaktande av relevanta delar i medlemsstatens beredskapsplaner, byråns riskanalys och analyskiktet i den europeiska situationsbilden, bör den verkställande direktören rekommendera den berörda medlemsstaten att begära att byrån inleder, genomför eller anpassar stödet från byråns sida i enlighet med artikel 41.1 i förordning (EU) 2019/1896. Denna behörighet för den verkställande direktören påverkar inte det allmänna stöd som byrån kan ge medlemsstaterna.
- (15) I händelse av instrumentalisering av migranter bör den berörda medlemsstaten dessutom stärka gränskontrollen, i tillämpliga fall med hjälp av ytterligare åtgärder för att förhindra olaglig gränspassage och utplacering av ytterligare resurser och tekniska medel för att förhindra att gränsen passeras utan tillstånd. Sådana tekniska medel skulle kunna omfatta modern teknik såsom t.ex. drönare och rörelsesensorer samt mobila enheter **och, där så är lämpligt, alla typer av stationär och rörlig infrastruktur**. Användningen av sådana tekniska medel, i synnerhet teknik som kan samla in personuppgifter, måste baseras på och utövas i enlighet med tydligt fastställda bestämmelser i nationell lagstiftning.
- (16) Kommissionen **får anta en genomförandeakt** [...] **om gemensamma minimistandarder** för gränsövervakning [...], med beaktande av typen av gränser (land-, sjö- eller luftgränser), de påverkansgrader som tilldelas varje yttre gränssnitt i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) 2019/1896 och andra relevanta faktorer, **såsom geografiska särdrag** och en specifik motåtgärd i situationer där migranter instrumentaliseras.
- (17) Inom ett område utan inre gränskontroller bör personer kunna röra sig fritt och säkert mellan medlemsstaterna. I detta avseende bör det klargöras att förbudet mot kontroller vid de inre gränserna inte påverkar medlemsstaternas behörighet att utföra kontroller på sitt territorium, inbegripet vid sina inre gränser, för andra ändamål än gränskontroll. Det bör i synnerhet klargöras att nationella behöriga myndigheter, inbegripet hälsomyndigheter eller brottsbekämpande myndigheter, i princip förblir fria att utföra kontroller vid utövandet av offentliga befogenheter som föreskrivs i nationell lagstiftning.

- (18) Även om förbudet mot inre gränskontroller också omfattar kontroller med samma verkan, bör de behöriga myndigheternas kontroller inte anses motsvara utförandet av in- och utresekontroller när de inte har gränskontroll som mål, när de grundar sig på de behöriga myndigheternas allmänna information och erfarenhet när det gäller möjliga hot mot den allmänna säkerheten eller allmänna ordningen, även när de syftar till att bekämpa **olaglig migration** [...] och gränsöverskridande brottslighet med koppling till **olaglig** [...] migration, när de är konstruerade och utförda på ett sätt som tydligt skiljer sig från systematiska personkontroller vid de yttre gränserna, när de utförs vid transportnav, såsom hamnar, tåg- eller busstationer och flygplatser **samt godsterminaler** eller direkt ombord på passagerartrafiktjänster, samt när de grundar sig på **en riskbedömning** [...].
- (19) Irreguljära migrationsströmmar bör inte i sig betraktas som ett hot mot den allmänna ordningen eller inre säkerheten, men de kan ändå kräva ytterligare åtgärder för att säkerställa Schengenområdets funktion.
- (20) Bekämpning av olaglig **migration** [...] och gränsöverskridande brottslighet med koppling till **olaglig** [...] migration, såsom människohandel, smuggling av migranter och dokumentbedrägeri, och andra former av gränsöverskridande brottslighet skulle särskilt kunna omfatta åtgärder som gör det möjligt att kontrollera personers identitet, nationalitet och uppehållsstatus, förutsatt att sådana kontroller inte är systematiska och att de utförs på grundval av **en riskbedömning** [...].
- (21) Användningen av modern teknik för att övervaka trafikflödena, framför allt på motorvägar och andra viktiga vägar som utsetts av medlemsstaterna, kan vara till hjälp när det gäller att hantera hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten. Förbudet mot inre gränskontroller bör inte tolkas som ett hinder för lagligt utövande av polisiära eller andra offentliga befogenheter att utföra kontroller i de inre gränsområdena. Detta inbegriper kontroller som medför användning av övervakningsteknik som i allmänhet används inom territoriet eller som bygger på en riskbedömning i syfte att skydda den inre säkerheten. Användningen av sådan teknik för kontroller bör därför inte anses motsvara gränskontroller.
- (22) För att sådan teknik ska kunna vara verkningsfull bör det vara möjligt att tillämpa proportionella hastighetsbegränsningar vid vägkorsningar.
- (23) Förbudet mot gränskontroller vid de inre gränserna bör inte begränsa utförandet av kontroller som föreskrivs i andra unionsrättsakter. De regler som föreskrivs i denna förordning bör därför inte påverka de tillämpliga reglerna om kontroller av passageraruppgifter mot relevanta databaser före ankomst.

(24) Det är nödvändigt att säkerställa att de kontroller som utförs av medlemsstaterna vid utövandet av nationella befogenheter förblir helt förenliga med ett område utan inre gränskontroller. Av domstolens rättspraxis framgår att ju fler tecken som föreligger på att de kontroller som medlemsstaterna utför vid sina gränsområden har samma verkan som gränskontroll, med beaktande av kontrollernas syfte och geografiska tillämpningsområde och eventuella skillnader jämfört med kontroller som utförs inom övriga delar av den berörda medlemsstaten, desto striktare måste preciseringarna och begränsningarna av medlemsstaternas utövande av sina polisiära befogenheter i gränsområden vara.

(24a) Utövandet av polisiära eller andra offentliga befogenheter av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna på deras territorium, inbegripet i gränsområden, bör inte ha oproportionerligt stor inverkan på rörelseflödet över de inre gränserna, särskilt inte genom att leda till alltför långa väntetider. Medlemsstaterna bör, i en anda av dialog och samarbete, informera grannmedlemsstaten om sina åtgärder, särskilt när åtgärden förväntas ha betydande inverkan på den gränsöverskridande trafiken.

(25) Åtgärder måste vidtas för att komma till rätta med otillåtna förflyttningar som görs av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i området utan inre gränskontroller. För att stärka Schengenområdets funktion bör medlemsstaterna kunna vidta ytterligare åtgärder för att motverka irreguljära förflyttningar mellan medlemsstaterna och bekämpa olagliga vistelser. När en medlemsstats nationella brottsbekämpande myndigheter, **vid kontroller som utförs av de behöriga myndigheterna inom en bilateral samarbetsram, som särskilt kan omfatta gemensam polispatrullering, i [...]gräns[...]områden** griper tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på territoriet bör dessa myndigheter kunna neka personerna rätten att resa in eller stanna kvar på deras territorium och att överföra dem till den medlemsstat varifrån de kom. **För att bevara och främja det multilaterala polissamarbetet mellan medlemsstaterna omfattas även kontroller som utförs av de behöriga myndigheterna inom en multilateral samarbetsram.** Den medlemsstat som personen kommit direkt ifrån bör i sin tur vara skyldig att ta emot de gripna tredjelandsmedborgarna. **Överföringen bör inte gälla personer som lämnar in en ansökan om internationellt skydd eller personer som kan återtas av en medlemsstat enligt villkoren i artikel 24 i förordning (EU) nr 604/2013.**

- (26) Det förfarande genom vilket en medlemsstat får överföra gripna tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på territoriet till en medlemsstat som personen kommit direkt ifrån bör genomföras snabbt men omfattas av skyddsåtgärder och ske med full respekt för de grundläggande rättigheterna och principen om icke-diskriminering i artikel 21 i stadgan, för att förhindra rasprofilering. Det bör vara möjligt för myndigheterna att utföra en kontroll av den relevanta information som är omedelbart tillgänglig för dem om de berörda personernas förflyttningar. Sådan information kan innehålla objektiva uppgifter som skulle göra det möjligt för myndigheterna att dra slutsatsen att personen nyligen har rest från en annan medlemsstat, såsom innehav av handlingar, inbegripet kvitton eller fakturor, vilka styrker en nyligen genomförd resa från en annan medlemsstat. Tredjelandsmedborgare som omfattas av överföringsförfarandet bör få ett motiverat skriftligt beslut. Beslutet bör vara omedelbart verkställbart, men tredjelandsmedborgaren bör ha tillgång till ett effektivt rättsmedel för att överklaga eller begära omprövning av beslutet om överföring. Detta rättsmedel bör inte ha suspensiv verkan.
- (27) Det överföringsförfarande som föreskrivs i denna förordning **är frivilligt och** bör inte påverka medlemsstaternas befintliga möjlighet att besluta om återvändande för tredjelandsmedborgare [...] **som vistas olagligt** på territoriet i enlighet med de bilaterala avtal eller arrangemang som avses i artikel 6.3 i direktiv 2008/115/EG (återvändandedirektivet) när dessa personer upptäcks på andra ställen än i närheten av [...] gräns[...] **områden**. För att underlätta tillämpningen av sådana avtal, och för att komplettera målet att skydda området utan inre gräns[...] **kontroller**, bör medlemsstaterna ges möjlighet att ingå nya avtal eller arrangemang och uppdatera befintliga sådana. Kommissionen bör meddelas om alla sådana ändringar eller uppdateringar av nya avtal eller arrangemang. Om en medlemsstat har återtagit en tredjelandsmedborgare inom ramen för det förfarande som föreskrivs i denna förordning eller på grundval av ett bilateralt avtal eller arrangemang, bör den berörda medlemsstaten vara skyldig att utfärda ett beslut om återvändande i enlighet med återvändandedirektivet. För att säkerställa överensstämmelse mellan de nya förfaranden som föreskrivs i denna förordning och befintliga regler om återvändande av tredjelandsmedborgare är det [...] nödvändigt med en riktad ändring av artikel 6.3 i återvändandedirektivet. **Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 6.2.**
- (28) I undantagsfall kan det för att hantera hot mot Schengenområdet krävas att medlemsstaterna vidtar åtgärder vid de inre gränserna. Medlemsstaterna förblir behöriga att fastställa behovet av tillfälligt återinförande eller förlängning av gränskontroller. Enligt gällande regler föreskrivs återinförande av kontroller vid de inre gränserna i omständigheter när ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten uppstår i en enda medlemsstat under en begränsad tidsperiod. Allvarliga hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten kan bland annat vara terrorism och organiserad brottslighet, större hot mot folkhälsan eller storskaliga eller uppmärksammade internationella evenemang såsom idrotts-, handels- eller politikevenemang.

- (29) Dessutom kan ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten också vara ett resultat av storskaliga otillåtna förflyttningar av **tredjelandsmedborgare** [...] mellan medlemsstaterna när detta skapar en situation som sätter **betydande** press på de ansvariga nationella myndigheternas totala resurser och kapacitet, när de övriga åtgärder som föreskrivs i denna förordning inte är tillräckliga för att hantera dessa inflöden och förflyttningar. I detta sammanhang bör medlemsstaterna kunna förlita sig på objektiva och kvantifierade rapporter om otillåtna förflyttningar när sådana finns tillgängliga, i synnerhet när de regelbundet utarbetas av de behöriga unionsbyråerna i enlighet med deras respektive mandat. Det bör vara möjligt för en medlemsstat att i riskbedömningen använda den information som tillhandahålls av byråerna för att visa att det identifierade hotet som orsakats av otillåten förflyttning är exceptionellt, i syfte att motivera återinförandet av inre gränskontroller av detta skäl **som en sista utväg**.
- (30) Även om åtgärder på unionsnivå föreskrivs i situationer där ett hot beror på ihållande allvarliga brister vid de yttre gränserna finns det ingen unionsomfattande mekanism som skulle vara tillämplig på situationer där ett allvarligt hot mot den inre säkerheten eller den allmänna ordningen inom Schengenområdet berör **flera** [...] medlemsstater och därigenom äventyrar Schengenområdets funktion. Denna lucka bör fyllas genom att det införs en ny skyddsmekanism för Schengenområdet som möjliggör samordnade lösningar för att skydda intressena för personer som har rätt att dra nytta av området utan kontroller vid de inre gränserna, genom att maximera de vidtagna åtgärdernas effektivitet samtidigt som deras negativa bieffekter minimeras.
- (31) Den nya skyddsmekanismen för Schengenområdet bör göra det möjligt för rådet att på förslag av kommissionen anta ett beslut om att tillåta återinförande eller förlängning av inre gränskontroller, när detta är motiverat på grund av ett särskilt hot som identifierats på grundval av meddelanden från enskilda medlemsstater eller annan tillgänglig information, framför allt en riskbedömning när de inre gränskontrollerna förlängs i längre tid än sex månader. Med hänsyn till att beslut som reglerar medlemsstaternas möjlighet att återinföra eller förlänga inre gränskontroller under särskilda omständigheter är politiskt känsliga bör rådet tilldelas genomförandebefogenheter att anta ett beslut på förslag av kommissionen. **Detta beslut bör innehålla lämpliga begränsande åtgärder.**
- (32) Vid fastställandet av huruvida det är motiverat **och proportionellt** att medlemsstaterna återinför eller förlänger inre gränskontroller bör rådet beakta om det finns några andra åtgärder som skulle kunna säkerställa en hög säkerhetsnivå inom territoriet, såsom förstärkning av de behöriga myndigheternas kontroller i de inre gränsområdena. Om det inte anses motiverat **och proportionellt** att förlänga kontrollerna bör kommissionen i stället rekommendera användning av andra åtgärder som anses vara lämpligare för att hantera det identifierade hotet.

- (33) Inrättandet av den nya skyddsmekanismen för Schengenområdet bör inte påverka medlemsstaternas rätt att på förhand vidta unilaterala åtgärder i enlighet med förordningen, när situationen så kräver. När unionsåtgärden väl har antagits bör den dock vara den enda grunden för en samordnad reaktion på det hot som identifierats.
- (34) För att säkerställa överensstämmelse med proportionalitetsprincipen bör rådets beslut antas för en begränsad tidsperiod på upp till sex månader, som kan förlängas med förbehåll för regelbunden översyn på förslag av kommissionen så länge hotet konstateras kvarstå. Det ursprungliga beslutet bör innehålla en bedömning av den förväntade effekten av de antagna åtgärderna, inbegripet deras negativa bieffekter, i syfte att avgöra om kontroller vid de inre gränserna är motiverade eller om mindre restriktiva åtgärder skulle kunna tillämpas i stället på ett effektivt sätt. Senare beslut bör ta hänsyn till hur det identifierade hotet utvecklas. Medlemsstaterna bör omedelbart meddela kommissionen och medlemsstaterna om återinförandet av inre gränskontroller i enlighet med rådets beslut.
- (35) Återinförande av inre gränskontroller bör också förbli möjligt om allvarliga brister kvarstår i förvaltningen av de yttre gränserna och därigenom utgör en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll. Perioder då medlemsstaterna inför gränskontroller på grund av situationens brådskande karaktär eller då rådet fattar ett beslut om att rekommendera återinförande eftersom ett hot påverkar **flera** [...] medlemsstater bör inte ingå i den tvåårsperiod som är tillämplig på återinföranden på grund av allvarliga brister vid de yttre gränserna.
- (36) Återinförandet av gränskontroller vid de inre gränserna, oavsett om det grundar sig på medlemsstaternas unilaterala beslut eller på unionsbeslut, har allvarliga konsekvenser för Schengenområdets funktion. För att säkerställa att beslut om återinförande av gränskontroller endast fattas när det är nödvändigt, som en sista utväg, bör beslutet om tillfälligt återinförande eller förlängning av gränskontroller grundas på gemensamma kriterier, med tonvikt på nödvändighet och proportionalitet. Proportionalitetsprincipen kräver att återinförandet av inre gränskontroller omfattas av skyddsåtgärder som ökar med tiden.
- (37) I första hand bör medlemsstaterna bedöma om de inre gränskontrollerna är lämpliga, med hänsyn till arten av det allvarliga hot som identifierats. I detta sammanhang bör medlemsstaterna ägna särskild uppmärksamhet åt och bedöma de sannolika effekterna av inre gränskontroller på rörligheten för personer inom området utan inre gränskontroller och på gränsregionernas funktion. Denna bedömning bör ingå i det meddelande som medlemsstaterna måste översända till kommissionen. Om inre gränskontroller på grund av förutsebara händelser förlängs utöver en inledande period på sex månader bör medlemsstaten också bedöma lämpligheten av alternativa åtgärder för att uppnå samma mål som inre gränskontroller, såsom proportionella kontroller [...] som utförs **i samband med kontroller inom territoriet** [...] eller genom någon form av polissamarbete enligt unionsrätten, **inklusive** [...] möjligheten att använda överföringsförfarandet, **eller gemensamma åtgärder avseende tillfälliga reserestriktioner.**

- (38) För att begränsa de skadliga konsekvenserna av återinförandet av inre gränskontroller bör alla beslut om att återinföra inre gränskontroller vid behov åtföljas av begränsande åtgärder. Sådana åtgärder bör inbegripa åtgärder för att säkerställa att varor, transportpersonal och sjöfolk kan transitera smidigt genom inrättandet av ”gröna körfält”. Dessutom, och för att ta hänsyn till behovet av att säkerställa rörligheten för personer vars verksamhet kan vara nödvändig för att upprätthålla leveranskedjor eller tillhandahållandet av nödvändiga tjänster, bör medlemsstaterna också tillämpa de befintliga riktlinjerna för gränsarbetare⁴. Mot denna bakgrund bör reglerna för återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna ta hänsyn till de riktlinjer och rekommendationer som antagits under hela covid-19-pandemin som ett stabilt säkerhetsnät för den inre marknaden, i syfte att säkerställa att de vid behov tillämpas av medlemsstaterna som begränsande åtgärder vid återinförda inre gränskontroller. Åtgärder bör särskilt fastställas för att säkerställa att den inre marknaden fungerar utan avbrott och skydda gränsregioners och ”tvillingstäders” intressen, bland annat genom tillstånd eller undantag för invånare i gränsregioner.
- (39) Det meddelande som medlemsstaterna ska lämna bör vara avgörande vid bedömningen av om kriterierna och villkoren för ett tillfälligt återinförande av inre gränskontroller är uppfyllda. För att säkerställa att uppgifterna är jämförbara bör kommissionen genom en genomförandeakt anta en mall för meddelandet om återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna. Medlemsstaterna bör ha rätt att säkerhetsskyddsklassificera all information eller delar av den information som lämnas i meddelandet, utan att det påverkar tillämpningen av lämpliga och säkra kanaler [...].
- (40) För att säkerställa att inre gränskontroller [...] är en sista utväg som endast tillämpas så länge som det är nödvändigt, och för att göra det möjligt att bedöma om de inre gränskontrollerna är nödvändiga och proportionella för att hantera förutsebara hot, bör medlemsstaterna utarbeta en riskbedömning som ska lämnas till kommissionen när de inre gränskontrollerna förlängs ytterligare utöver de inledande sex månaderna som en reaktion på förutsebara hot. Medlemsstaterna måste i synnerhet beskriva det identifierade allvarliga hotets omfattning och utveckling, inbegripet hur länge det förväntas kvarstå och vilka avsnitt av de inre gränserna som kan påverkas, samt beskriva sina åtgärder för samordning med de andra medlemsstater som påverkas eller sannolikt kommer att påverkas av dessa åtgärder.
- (41) Kommissionen bör ha rätt att begära ytterligare information på grundval av det mottagna meddelandet, inbegripet om riskbedömningen eller om åtgärderna för samarbete och samordning med de medlemsstater som påverkas av den planerade förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna. Om meddelandet inte uppfyller minimikraven bör kommissionen diskutera det med den berörda medlemsstaten och begära ytterligare information eller **begära att denna medlemsstat [...] kompletterar sitt ursprungliga [...]** meddelande.

⁴ 2020/C 102 I/03.

- (42) För att säkerställa tillräcklig insyn i de åtgärder som påverkar resor utan inre gränskontroller bör medlemsstaterna också informera Europaparlamentet och rådet om de viktigaste inslagen i det planerade återinförandet av gränskontroller. I motiverade fall får medlemsstaterna också säkerhetsklassificera sådan information. Varje år bör kommissionen i enlighet med artikel 33 i kodexen om Schengen gränserna översända en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur området utan inre gränskontroll fungerar (rapporten om Schengenläget), där särskild uppmärksamhet bör ägnas åt situationen vad gäller tredjelandsmedborgares otillåtna förflyttningar, på grundval av tillgänglig information från de berörda byråerna och dataanalyser från relevanta informationssystem. Rapporten bör också bedöma nödvändigheten och proportionaliteten av återinförandet av gränskontroller under den period som omfattas. Rapporten om Schengenläget ska även omfatta de rapporteringsskyldigheter som följer av artikel 20 i Schengenutvärderingsmekanismen⁵.
- (43) Mekanismen för tillfälligt återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna i brådskande situationer eller för att hantera förutsebara hot bör ge kommissionen möjlighet att organisera samråd mellan medlemsstaterna, även på begäran av en medlemsstat. **Detta samråd bör anordnas av kommissionen på en medlemsstats begäran.** Berörda unionsbyråer bör i tillämpliga fall involveras i denna process för att dela med sig av sin sakkunskap. Vid sådana samråd bör man undersöka formerna för genomförandet av inre gränskontroller och deras tidsgränser, eventuella begränsande åtgärder och möjligheterna att [...] tillämpa alternativa åtgärder. Om kommissionen eller en medlemsstat har avgett ett yttrande där den uttrycker farhågor rörande återinförandet av gränskontroller bör sådana samråd vara obligatoriska.
- (43a) **Inom ett område där personer kan röra sig fritt, utan inre gränser, vilket är en av EU:s viktigaste landvinningar i enlighet med artikel 3.2 i EUF-fördraget, bör återinförandet av inre gränskontroller förbli ett undantag och endast tillämpas som en sista utväg. Undantag och avvikelser från den fria rörligheten för personer bör tolkas strikt. För att inte äventyra själva principen om att det inte ska förekomma några inre gränskontroller, i enlighet med vad som fastställs i artikel 3.2 i EUF-fördraget och upprepas i artikel 67.2 i EUF-fördraget, bör återinförandet av inre gränskontroller på grund av samma hot inte ske för en obestämd tidsperiod.**

⁵ Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen, EUT L 295, 6.11.2013, s. 27.

- (44) Kommissionen och medlemsstaterna bör fortfarande ha möjlighet att uttrycka eventuella farhågor när det gäller nödvändigheten och proportionaliteten av en medlemsstats beslut att återinföra inre gränskontroller av brådskande skäl eller för att avvärja ett förutsebart hot. Om kontroller vid de inre gränserna återinförs och förlängs för förutsebara hot under kombinerade perioder som överstiger [...] **tolv** månader bör det vara ett krav för kommissionen att avge ett yttrande om huruvida sådana inre gränskontroller är nödvändiga och proportionerliga. **Inom området utan inre gränskontroll är ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i en medlemsstat inte nödvändigtvis tidsbegränsat.** Om en medlemsstat **i en sådan situation** anser att det föreligger [...] en **betydande**, exceptionell omständighet[...] som motiverar ett fortsatt behov av inre gränskontroller under en längre period än två år bör **ytterligare säkerhetsåtgärder fastställas när det gäller riskbedömningen.** **Meddelandet från den berörda medlemsstaten bör innehålla de åtgärder den har för avsikt att vidta, i förekommande fall i samarbete med andra medlemsstater, så att hotet kan bemötas samt en redogörelse för de medel, åtgärder, villkor och tidsfrister som övervägs i syfte att upphäva de inre gränskontrollerna så att principen om fri rörlighet kan upprätthållas efter den sista förlängningsperioden.** Kommissionen bör avge ett **nytt** [...] yttrande. **Om det i detta yttrande uttrycks farhågor om huruvida förlängningen är nödvändig och proportionell bör kommissionen, utan onödigt dröjsmål, anta en rekommendation som ska rikta sig till den berörda medlemsstaten, där man anger medel, åtgärder, villkor och tidsfrister i syfte att upphäva de inre gränskontrollerna.** Om det finns ett fortsatt behov av inre gränskontroller och en ytterligare period på sex månader inte är tillräcklig för att säkerställa tillgången till effektiva alternativa åtgärder för att avvärja det kvarstående hotet bör den berörda medlemsstaten utan dröjsmål meddela kommissionen sin avsikt att förlänga sina inre gränskontroller och ange det datum den anser att kontrollerna senast ska upphävas. Kommissionen bör utan dröjsmål anta en rekommendation om huruvida en sådan slutlig förlängning, inklusive dess datum och omfattning, är förenlig med principerna om nödvändighet och proportionalitet i överensstämmelse med principen om avsaknad av inre gränskontroller, som fastställs i artikel 3.2 i EU-fördraget och som avses i artikel 67.2 i EUF-fördraget. I rekommendationen bör man också, i förekommande fall tillsammans med andra medlemsstater, fastställa effektiva kompensationsåtgärder som ska genomföras och en rimlig tidsplan för upphävandet av de inre gränskontrollerna. Syftet med detta förfarande är således att uppnå en rättvis balans mellan fri rörlighet och förlängning av inre gränskontroller under en begränsad tidsperiod, med beaktande av **tillgängliga lämpliga alternativa åtgärder när det gäller kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring och skydd av den inre säkerheten.** Ett sådant **förfarande** [...] påverkar inte de verkställighetsåtgärder, inbegripet överträdelseförfaranden, som kommissionen när som helst kan vidta mot en medlemsstat för att den underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten. När ett yttrande avges bör kommissionen inleda samråd med de berörda medlemsstaterna.

- (45) För att möjliggöra en efterhandsanalys av beslutet om tillfälligt återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna bör medlemsstaterna även fortsättningsvis vara skyldiga att lämna in en rapport om återinförandet av gränskontroller vid de inre gränserna till Europaparlamentet, rådet och kommissionen efter att ha upphävt kontrollerna. Om kontrollerna bibehålls under längre tid bör en sådan rapport också lämnas in efter tolv månader och därefter varje år om kontrollerna undantagsvis bibehålls, så länge som kontrollerna bibehålls. Rapporten bör särskilt beskriva den inledande och uppföljande bedömningen av huruvida inre gränskontroller är nödvändiga och om kriterierna för återinförande av [...]kontroller vid de inre gränserna är uppfyllda. Kommissionen bör genom en genomförandeakt anta en mall och göra den tillgänglig online.
- (46) Vid genomförandet av denna förordning får medlemsstaterna inte diskriminera någon på grund av kön, hudfärg, etniskt ursprung, religion, övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.
- (47) De behöriga myndigheterna ska använda sina befogenheter för att utföra kontroller inom territoriet och tillämpa relevanta förfaranden med full respekt för dataskyddsreglerna i unionsrätten. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 är tillämpliga på behöriga nationella myndigheters behandling av personuppgifter vid tillämpningen av denna förordning inom deras respektive tillämpningsområde.
- (48) Målet med denna förordning är att stärka Schengenområdets funktion. Detta mål kan inte uppnås av medlemsstaterna på egen hand. En ändring av de gemensamma regler som fastställts på unionsnivå är därför nödvändig. Unionen kan därmed vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (49) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

- (50) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁶. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (51) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁷, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG⁸.
- (52) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG¹⁰ jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹¹.

⁶ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁷ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁸ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁹ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁰ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹¹ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (53) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹², en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU¹³.
- (54) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av direktiv 2004/38/EG¹⁴.
- (55) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (56) Förordning (EU) 2016/399 och direktiv 2008/115/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

¹² EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹³ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

Artikel 1

Förordning (EU) 2016/399 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska **ändras** [...] på följande sätt:

a) Punkt 12 ska ersättas med följande:

”12. *gränsövervakning*: övervakning av gränser mellan **gräns**övergångsställen och **övervakning** av gränsövergångsställen utanför de fasta öppethållandetiderna, inbegripet förebyggande åtgärder för att **förhindra eller upptäcka** [...] obehörig gränspassage eller kringgående av in- och utresekontrollerna.”

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 27–30:

”27. *instrumentalisering av migranter*: [...] en situation där **ett tredjeland eller en icke-statlig aktör** [...] uppmuntrar eller underlättar tredjelandsmedborgares förflyttning till de yttre gränserna **eller till en medlemsstat** [...] **i syfte att destabilisera** [...] unionen eller en medlemsstat [...] **och där detta agerande** [...] riskerar att äventyra väsentliga [...] funktioner **i en medlemsstat**, inbegripet [...] upprätthållandet av lag och ordning eller skyddet av den nationella säkerheten.

28. *nödvändig resa*: resor i samband med en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov, med beaktande av unionens och medlemsstaternas alla tillämpliga internationella förpliktelser [...].

29. *icke nödvändig resa*: resor för andra ändamål än nödvändiga resor.

30. *transportnav*: flygplatser, kust- eller flodhamnar och tåg- eller busstationer **samt godsterminaler**”.

2. I artikel 5 ska **följande** punkt läggas till som punkt 4:

”4. **Medlemsstaterna** får, **särskilt** i samband med instrumentalisering av migranter **eller i andra nödsituationer vid den yttre gränsen**, [...] **tillfälligt stänga specifika** [...] gränsövergångsställen som anmälts i enlighet med punkt 1 eller **begränsa** deras öppethållandetider om omständigheterna så kräver.

Medlemsstaterna får, i synnerhet i en situation där migranter instrumentaliseras, när tredjelandsmedborgare försöker att i stora antal tränga in i ett land med våldsmedel, vidta nödvändiga åtgärder för att upprätthålla säkerhet, lag och ordning.

Eventuella **åtgärder** [...] i enlighet med första **och andra** styckena ska genomföras på ett proportionellt sätt som tar full hänsyn till rättigheterna för

- a) personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten,
- b) tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatta i enlighet med rådets direktiv 2003/109/EG¹⁵, personer som härleder sin uppehållsrätt från andra unionsrättsakter eller nationella rättsakter eller som innehar nationella viseringar för längre [...] **vistelse** samt deras respektive familjemedlemmar,
- c) tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd.”

3. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Gränsövervakning

1. Det huvudsakliga syftet med gränsövervakningen är att **förhindra eller upptäcka** [...] obehörig gränspassage, att bekämpa gränsoverskridande brottslighet och att vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på olagligt sätt. **Dessutom ska gränsövervakningen bidra till att öka lägesuppfattningen och till utförandet av riskanalyser [...].**

En person som har passerat en gräns på olagligt sätt och som inte har rätt att vistas på den berörda medlemsstatens territorium ska gripas och bli föremål för förfaranden som respekterar direktiv 2008/115/EG.

2. Gränskontrolltjänstemännen ska använda **alla nödvändiga medel, inbegripet** stationära eller rörliga enheter för gränsövervakning.

Denna övervakning ska utföras på ett sådant sätt att den hindrar och avskräcker personer från obehörig gränspassage mellan gränsovergångsställena **eller** [...] från att kringgå kontrollerna vid gränsovergångsställena.

¹⁵ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

3. Övervakningen mellan gränsövergångsställena ska utföras av gränskontrolltjänstemän vilkas antal och metoder ska anpassas till befintliga eller förutsebara risker och hot. Den ska innefatta täta och plötsliga ändringar av övervakningsperioderna och andra metoder eller tekniker, så att obehörig gränspassage **förhindras eller upptäcks** [...] på ett effektivt sätt.
4. Övervakningen ska utföras av stationära eller rörliga enheter som patrullerar eller posteras på platser som är kända för att vara eller antas vara känsliga, eftersom syftet med övervakningen är att förhindra obehörig gränspassage eller gripa personer som olagligen passerar **eller** olagligen **har passerat** gränsen. Övervakningen kan även utföras med tekniska hjälpmedel, inklusive elektroniska hjälpmedel, utrustning, [...] övervakningssystem **och, där så är lämpligt, alla typer av stationär och rörlig infrastruktur.**
5. [...] Medlemsstaterna [...] ska vid behov intensifiera gränsövervakningen för att hantera det ökade hotet, **särskilt när de står inför en situation där migranter instrumentaliserats.** I synnerhet ska [...] medlemsstaterna förbättra resurserna och de tekniska medlen i enlighet med vad som är lämpligt för att förhindra [...] obehörig **gränspassage** [...].

[...].
6. Utan att det påverkar det stöd som [...] byrån kan ge medlemsstaterna får byrån, i händelse av en situation där migranter instrumentaliserats, utföra en sårbarhetsbedömning i enlighet med artiklarna 10.1 c och 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896¹⁶ i syfte att ge den berörda medlemsstaten nödvändigt stöd.

På grundval av resultaten av den bedömningen eller någon annan relevant sårbarhetsbedömning eller tilldelningen av påverkansgraden kritisk till det berörda gränssnittet i den mening som avses i artikel 35.1 d i förordning (EU) 2019/1896 ska [...] byråns verkställande direktör ge rekommendationer i enlighet med artikel 41.1 i den förordningen till alla berörda medlemsstater.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624, EUT L 295, 14.11.2019, s. 1.

7. Kommissionen **får** [...] anta [...] **en genomförandeakt** [...] om [...] **gemensamma minimistandarder** för gränsövervakning. [...] **Dessa gemensamma minimistandarder ska ta hänsyn till** [...] typen av gränser, de påverkansgrader som tilldelats varje yttre gränssnitt i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) 2019/1896 och andra relevanta faktorer **såsom geografiska särdrag. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.**”
4. Rubriken på kapitel V ska ersättas med följande: ”Särskilda åtgärder avseende de yttre gränserna”.

[...]Följande artikel [...] ska införas:

”Artikel 21a

Restriktioner för resor till Europeiska unionen

1. Denna artikel ska tillämpas i samband med **ett hot mot folkhälsan på grund av** att det i ett eller flera tredjeländer förekommer en infektionssjukdom med epidemisk potential enligt definitionen i Världshälsoorganisationens relevanta instrument när kommissionen **till följd av ett utlåtande från** Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar [...], **och med beaktande av information från de behöriga nationella myndigheterna, fastställer [...] att ett sådant hot kan ha en negativ inverkan på området utan inre gränskontroller.**
2. Rådet får på grundval av ett förslag från kommissionen anta en genomförandeförordning om tillfälliga restriktioner för resor till medlemsstaterna som är **tillämplig vid de yttre gränserna.**

[...] **Tillfälliga reserestriktioner** kan omfatta restriktioner för inresa till medlemsstaterna och [...] **tillfälliga hälsorelaterade minimirestriktioner** som är [...] nödvändiga för att skydda folkhälsan i området utan kontroller vid de inre gränserna, till exempel testning, karantän och självisolering. **Tillfälliga reserestriktioner ska vara proportionerliga och icke-diskriminerande.**

Medlemsstaterna får, när så är motiverat av hänsyn till folkhälsan, införa tillfälliga reserestriktioner som ska tillämpas på deras territorium vilka är strängare än de som fastställs i genomförandeförordningen. Alla sådana strängare restriktioner ska vara proportionerliga och icke-diskriminerande. Införande av strängare restriktioner får inte ha en negativ inverkan på funktionssättet för området utan kontroller vid de inre gränserna.

3. Följande kategorier av personer ska undantas från inrese­restriktionerna, oberoende av syftet med resan:
 - a) Personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten.
 - b) Tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatta **enligt definitionen i** [...] direktiv 2003/109/EG, personer som härleder sin uppehålls­rätt från andra unions­rättsakter eller nationella rättsakter eller som innehar nationella viseringar för längre vistelse samt deras respektive familjemedlemmar.
4. Den genomförandeförordning som avses i punkt [...] **2** ska, i tillämpliga fall,
 - a) **fastställa** [...] eventuella geografiska områden eller tredjeländer från vilka [...] resor kan bli föremål för restriktioner eller undantag från restriktioner, **och fastställa ett förfarande för periodisk översyn av** [...] situationen i de berörda områdena eller länderna **och av de ålagda reserestriktionerna** på grundval av objektiva metoder och kriterier, däribland i synnerhet den epidemiologiska situationen,
 - b) fastställa **de** [...] kategorier av personer som vid [...] nödvändiga resor ska undantas från [...] **inrese**restriktioner,
 - c) fastställa på vilka villkor reserestriktioner får införas [...] för personer som utför nödvändiga resor [...],
 - d) **fastställa tillfälliga hälsorelaterade minimirestriktioner som de personer som avses i punkt 3 a och b får underkastas,**
 - e) fastställa på vilka villkor sådana icke nödvändiga resor [...] får begränsas eller undantas från restriktioner, inbegripet vilka bevis som ska läggas fram till stöd för undantaget och villkoren för varaktigheten och arten av vistelsen i de områden eller länder som avses i led b,

5. **Inreserestriktioner för personer som utför nödvändiga resor [...] får [...] endast införas i undantagsfall, under en strikt begränsad tidsperiod, till dess att tillräcklig information om den sjukdom som avses i punkt 1 eller en ny variant av denna finns tillgänglig och till dess att andra hälsorelaterade restriktioner, som ska tillämpas på dessa personer och som är nödvändiga för att skydda folkhälsan, har identifierats och antagits av rådet.**

5. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23
[...]

Kontroller inom territoriet

Avsaknad av gränskontroll vid de inre gränserna ska inte påverka följande:

- a) Medlemsstaternas behöriga myndigheters utövande av polisiära eller andra offentliga befogenheter på det egna territoriet, även i de inre gränsområdena, vilka tilldelats dem i nationell rätt, i den mån utövandet av dessa befogenheter inte har samma verkan som in- och utresekontroller. **Utövandet av befogenheter får i tillämpliga fall omfatta användning av övervakningsteknik som i allmänhet används på territoriet, i syfte att hantera hot mot den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen.**

De behöriga myndigheternas utövande av sina befogenheter [...] **ska** särskilt inte anses motsvara in- och utresekontroller när åtgärderna **uppfyller vart och ett av följande villkor:**

- i) De syftar inte till gränskontroll.
- ii) De bygger på de behöriga myndigheternas allmänna information och erfarenhet när det gäller eventuella hot mot den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen och syftar särskilt till att
- bekämpa gränsöverskridande brottslighet,
 - bekämpa [...] **olaglig** migration, eller
 - begränsa spridningen av en infektionssjukdom med epidemisk potential, **vars förekomst har fastställts** av [...] **kommissionen till följd av ett utlåtande från** Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar, **och med beaktande av information från de behöriga nationella myndigheterna.**

- iii) De utformas och utförs på ett sätt som klart skiljer sig från systematiska personkontroller vid de yttre gränserna, även när de utförs vid transportnav eller direkt ombord på passagerar**trafiktjänster** och när de grundar sig på **en riskbedömning**[...].
- iv) [...]
- b) Möjligheten för en medlemsstat att utföra säkerhetskontroller av personer [...] vid transportnav av behöriga myndigheter **eller av transportörer** i enlighet med varje medlemsstats rätt, [...] under förutsättning att dessa kontroller även utförs på personer som reser inom en medlemsstat.
- c) Möjligheten för en medlemsstat att genom lagstiftning föreskriva en skyldighet att inneha eller bära på sig dokument och handlingar.
- d) Möjligheten för en medlemsstat att genom lagstiftning föreskriva en skyldighet för tredjelandsmedborgare att anmäla sin närvaro på dess territorium **och skyldigheten för föreståndare för anläggningar som tillhandahåller inkvartering att se till att tredjelandsmedborgare fyller i och undertecknar registreringsformulär** i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 **respektive 45** i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (*Schengenkonventionen*).
- e) Säkerhetskontroller av passageraruppgifter mot relevanta databaser avseende personer som reser i området utan kontroller vid de inre gränserna, vilka kan utföras av de behöriga myndigheterna enligt tillämplig lagstiftning.”.

6. Följande artikel ska införas som artikel [...]:

”Artikel 23a

*Förfarande för att överföra **tredjelandsmedborgare som vistas olagligt** och som grips i [...] gränsområden [...]*

1. I denna artikel **fastställs förfarandet för överföring** [...] av en tredjelandsmedborgare **som vistas olagligt och som grips** i [...] **gränsområden såsom avses i artikel 23**, under omständigheter där [...] följande villkor är uppfyllda:

[...]

[...]

a [...]) Tredjelandsmedborgaren grips [...] vid [...] **kontroller som utförs av de behöriga myndigheterna inom en bilateral samarbetsram, som särskilt kan omfatta gemensam polispatrullering, i de fall medlemsstaterna enas om att använda ett sådant förfarande inom denna bilaterala samarbetsram och**

b [...]) det finns tydliga tecken på att den tredjelandsmedborgare **som vistas olagligt** har anlant direkt från den andra medlemsstaten, på grundval av information som är omedelbart tillgänglig för de gripande myndigheterna, inbegripet uttalanden från den berörda personen, identitets- eller resehandlingar eller andra handlingar som personen upptäcks bära eller resultaten av sökningar i relevanta nationella databaser och unionsdatabaser.

2. En medlemsstats behöriga myndigheter får[...] **efter att ha gripit** [...] en tredjelandsmedborgare **som vistas olagligt i gränsområdena**, besluta att omedelbart överföra personen till den medlemsstat från vilken personen rest in eller försökte resa in, i enlighet med förfarandet i bilaga XII. **Denna överföring ska inte påverka tillämpningen av sådana bilaterala avtal eller arrangemang som avses i artikel 6.3 i direktiv 2008/115/EG.**

3. Om en **överförande** medlemsstat tillämpar det förfarande som avses i punkt 2, ska den mottagande medlemsstaten vara skyldig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att ta emot den berörda tredjelandsmedborgaren i enlighet med förfarandena i bilaga XII. **Praktiska arrangemang kan överenskommas enligt den bilaterala samarbetsramen i enlighet med förfarandet i bilaga XII.**
4. Från och med [ett år efter förordningens ikraftträdande] och därefter årligen ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in de uppgifter som registrerats i enlighet med punkt 3 i bilaga XII avseende tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3.”
7. I artikel 24 ska första stycket ersättas med följande:
- ”Medlemsstaterna ska undanröja alla hinder för ett smidigt trafikflöde vid gränsövergångsställen på vägar vid de inre gränserna, särskilt alla hastighetsbegränsningar som inte uteslutande grundas på trafiksäkerhetshänsyn eller krävs för användning av sådan teknik som avses i artikel 23 a [...]”.
8. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Allmän ram för tillfälligt återinförande eller förlängning av gränskontroller vid de inre gränserna

1. Om det i området utan inre gränskontroller föreligger ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i en medlemsstat, får den medlemsstaten exceptionellt återinföra gränskontroll vid hela dess inre gräns, eller vid vissa avsnitt.

Ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten kan i synnerhet anses följa av

- a) verksamhet som rör terrorism eller organiserad brottslighet,
- b) större hot mot folkhälsan,
- c) en **exceptionell** situation som kännetecknas av storskaliga otillåtna förflyttningar av tredjelandsmedborgare mellan medlemsstaterna, [...] **vilket sätter betydande press på de ansvariga nationella myndigheternas totala resurser och kapacitet, såsom framgår av informationsanalys och av alla tillgängliga uppgifter, bland annat från EU-byråer,**
- d) storskaliga eller uppmärksammade internationella evenemang [...].

2. I samtliga fall ska gränskontroller vid de inre gränserna **endast** återinföras som en sista utväg. Omfattningen och varaktigheten av det tillfälliga återinförandet av gränskontroller får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt för att hantera det allvarliga hotet.

Gränskontroller får endast införas i enlighet med artiklarna 25a och 28 om en medlemsstat har fastställt att en sådan åtgärd är nödvändig och proportionell, med beaktande av de kriterier som avses i artikel 26.1 och, om dessa kontroller förlängs, även de kriterier som avses i artikel 26.2. Gränskontroller får också återinföras i enlighet med artikel 29, med beaktande av de kriterier som avses i artikel 30.

3. Om samma hot [...] kvarstår får gränskontrollerna vid de inre gränserna förlängas i enlighet med artikel 25a, 28 eller 29.

Samma hot ska anses föreligga om medlemsstatens motivering till att förlänga gränskontrollerna grundar sig på fastställandet av att samma hot som motiverat det ursprungliga återinförandet av gränskontrollerna kvarstår.”.

9. Efter artikel 25 ska följande nya artikel införas som artikel 25a:

”Artikel 25a

Förfarande i fall där åtgärder krävs på grund av oförutsebara eller förutsebara händelser

1. När ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i en medlemsstat är oförutsebart och kräver omedelbara åtgärder, får medlemsstaten i ett exceptionellt fall omedelbart återinföra gränskontroller vid de inre gränserna.
2. Medlemsstaten ska samtidigt som den återinför gränskontroller enligt punkt 1 meddela kommissionen och övriga medlemsstater om återinförandet av gränskontroller i enlighet med artikel 27.1.
3. Vid tillämpning av punkt 1 får gränskontroller vid de inre gränserna omedelbart återinföras för en begränsad period på upp till en månad. Om det allvarliga hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten kvarstår efter denna period får medlemsstaten förlänga gränskontrollen vid de inre gränserna med ytterligare perioder, med en maximal varaktighet på högst tre månader.
4. Om ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten kan förutses i en medlemsstat, ska medlemsstaten meddela kommissionen och övriga medlemsstater [...] i enlighet med artikel 27.1 senast fyra veckor före det planerade återinförandet av gränskontroller, eller **så snart som möjligt** [...] om de omständigheter som föranledde behovet av att återinföra gränskontroller vid de inre gränserna blev kända mindre än fyra veckor före det planerade återinförandet.

5. [...] **Om** punkt 4 **är tillämplig**, och utan att det påverkar artikel 27a.4, får gränskontroll vid de inre gränserna återinföras för en period på upp till sex månader. Om det allvarliga hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten kvarstår efter denna period får medlemsstaten förlänga gränskontrollen vid de inre gränserna med förnybara perioder på upp till sex månader.

Varje förlängning ska meddelas kommissionen och övriga medlemsstater i enlighet med artikel 27 och inom de tidsfrister som anges i punkt 4. Om inte annat följer av artikel 27a.5 får gränskontrollen vid de inre gränserna inte pågå längre än högst två år.

6. Den period som avses i punkt 5 ska inte omfatta de perioder som avses i punkt 3.”.

10. Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Kriterier för tillfälligt återinförande och förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna

1. För att fastställa om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna är nödvändigt och proportionellt i enlighet med artikel 25.2 ska en medlemsstat särskilt **bedöma** [...]
 - a) hur lämpligt det är att återinföra gränskontroller vid de inre gränserna, med beaktande av arten av det allvarliga hot som identifierats och i synnerhet huruvida återinförandet av gränskontroller vid de inre gränserna på ett adekvat sätt kan avhjälpa hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten,
 - b) en sådan åtgärds sannolika effekter på
 - rörligheten för personer inom området utan inre gränskontroller och
 - gränsregionernas funktion, med beaktande av de starka sociala och ekonomiska banden mellan dem.
2. Om en medlemsstat beslutar att förlänga gränskontrollen vid de inre gränserna i enlighet med artikel 25a.5 ska den också i detalj bedöma om de mål som eftersträvas med en sådan förlängning kan uppnås genom
 - a) användning av alternativa åtgärder såsom proportionella kontroller som utförs i samband med [...] **de kontroller inom territoriet** [...] som avses i artikel 23 a,

[...]

[...]b)[...] **någon form av polissamarbete i enlighet med unionsrätten, bland annat det förfarande som avses i artikel 23a**[...],

[...]c) **gemensamma åtgärder avseende de tillfälliga restriktioner för resor till medlemsstaterna som avses i artikel 21a.2.**

3. När gränskontroller vid de inre gränserna har återinförts eller förlängts ska de berörda medlemsstaterna [...] säkerställa att de åtföljs av lämpliga åtgärder som begränsar konsekvenserna av återinförandet av gränskontroller för personer och varutransporter, med särskild hänsyn till **de starka sociala och ekonomiska banden mellan gränsregionerna och till personer som utför nödvändiga resor.**”

11. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Meddelande om tillfälligt återinförande av inre gränskontroller och riskbedömning

1. Medlemsstaternas meddelanden om återinförande eller förlängning av inre gränskontroller ska innehålla följande information:
- a) Skälen för återinförandet eller förlängningen med angivande av alla relevanta uppgifter om de händelser som utgör ett allvarligt hot mot dess allmänna ordning eller inre säkerhet.
 - b) Omfattningen av det planerade återinförandet eller den planerade förlängningen med angivande av vilket eller vilka avsnitt av de inre gränserna som återinförandet eller förlängningen av gränskontroll gäller.
 - c) Namnen på de godkända gränsövergångsställena.
 - d) Datum och varaktighet för det planerade återinförandet eller den planerade förlängningen.
 - e) Den **bedömning av** [...] nödvändighet och proportionalitet som avses i artikel 26.1 och, vid förlängning, i artikel 26.2.
 - f) I förekommande fall de åtgärder som ska vidtas av övriga medlemsstater.

Ett meddelande får lämnas in gemensamt av två eller flera medlemsstater.

Medlemsstaterna [...] ska [...] **lämna in** [...] meddelandet **med användning av** [...] en mall som ska fastställas [...] och [...] göras tillgänglig på nätet av kommissionen. [...]

2. När gränskontroller har tillämpats i sex månader i enlighet med artikel 25a.5 ska alla efterföljande meddelanden om förlängning av sådana kontroller inbegripa en riskbedömning. Riskbedömningen ska beskriva omfattningen och den förväntade utvecklingen av det identifierade allvarliga hotet, särskilt hur länge det identifierade allvarliga hotet förväntas kvarstå och vilka avsnitt av de inre gränserna som kan påverkas, samt innehålla information om samordning med de andra medlemsstater som påverkas eller sannolikt kommer att påverkas av dessa åtgärder.
3. Om **medlemsstaterna** återinför eller förlänger gränskontroller [...] **på grund av en situation** som avses i artikel 25.1 c[...] ska [...] den bedömning **som krävs enligt punkt 1 e i denna artikel** också innehålla **en riskbedömning och** information om omfattningen av och trenderna för sådana otillåtna förflyttningar, inbegripet eventuell information som erhållits från de berörda EU-byråerna i enlighet med deras respektive mandat och dataanalys från relevanta informationssystem.
4. Den berörda medlemsstaten ska på begäran av kommissionen tillhandahålla eventuell ytterligare information, inbegripet om samordningen med de medlemsstater som påverkas av den planerade förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna samt ytterligare information som behövs för att bedöma möjligheten att använda de åtgärder som avses i artiklarna 23 och 23a.
5. Medlemsstater som lämnar ett meddelande enligt punkt 1 eller 2 får, när så är nödvändigt och i enlighet med nationell rätt, besluta att alla eller vissa uppgifter i meddelandet ska vara säkerhetsskyddsklassificerade.

En sådan säkerhetsskyddsklassificering ska inte utesluta att andra medlemsstater som berörs av det tillfälliga återinförandet av gränskontroller vid de inre gränserna får tillgång till information via lämpliga och säkra kanaler [...].

6. **Kommissionen ska anta en genomförandeakt för att fastställa den mall som avses i punkt 1 tredje stycket. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.**

12. Följande artikel ska införas som artikel 27a:

”Artikel 27a

Samråd med medlemsstaterna och kommissionens yttrande

1. Efter mottagande av meddelanden som lämnats in enligt artikel 27.1 får kommissionen, **på eget initiativ, eller ska kommissionen på begäran av en direkt berörd medlemsstat,** inrätta ett samrådsförfarande, inbegripet gemensamma möten mellan den medlemsstat som planerar att återinföra eller förlänga gränskontroll vid de inre gränserna och de andra medlemsstaterna, särskilt de medlemsstater som direkt påverkas av sådana åtgärder, och de berörda unionsbyråerna.

Målet med samrådet **är att granska** [...] särskilt det identifierade hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten, [...] **nödvändigheten och proportionaliteten** av det planerade återinförandet av gränskontroller med beaktande av alternativa åtgärders lämplighet samt sätt att säkerställa genomförandet av det ömsesidiga samarbetet mellan medlemsstaterna i samband med återinförda gränskontroller.

Den medlemsstat som planerar att återinföra eller förlänga gränskontroll vid de inre gränserna ska ta [...] hänsyn **till** [...] resultaten av ett sådant samråd när den utför gränskontroll vid de inre gränserna.

2. Efter mottagande av meddelanden som lämnats in i samband med återinförande eller förlängning av gränskontroller vid de inre gränserna, **ska** kommissionen eller får en annan medlemsstat, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 72 i EUF-fördraget, avge ett yttrande om de, på grundval av uppgifterna i meddelandet och riskbedömningen, i förekommande fall, eller några andra uppgifter, har farhågor rörande nödvändigheten eller proportionaliteten av det planerade återinförandet eller den planerade förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna.
3. Efter mottagande av meddelanden som lämnats in i samband med en förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna i enlighet med artikel 25a.4 som leder till fortsatta gränskontroller vid de inre gränserna i sammanlagt **tolv** [...] månader, ska kommissionen avge ett yttrande om nödvändigheten och proportionaliteten av sådana inre gränskontroller. **Kommissionens yttrande ska vid behov innehålla rekommendationer om förbättrat samarbete mellan medlemsstaterna i syfte att begränsa konsekvenserna av de inre gränskontrollerna och bidra till att minska det kvarstående hotet.**

4. När ett yttrande enligt punkt 2 eller 3 avges [...] **ska** kommissionen inrätta ett samrådsförfarande för att diskutera yttrandet med medlemsstaterna. [...]
5. Om en medlemsstat anser att det **föreligger** [...] **en allvarlig**, exceptionell situation[...] **med avseende på ett kvarstående hot** som motiverar ett fortsatt behov av inre gränskontroller utöver den maximala period som avses i artikel **25a.5**, ska den, **senast fyra veckor före den planerade förlängningen**, meddela kommissionen **och övriga medlemsstater om sin avsikt att förlänga sina inre gränskontroller med en ytterligare period på upp till sex månader** [...].

Det nya meddelandet **ska, med beaktande av kommissionens yttrande enligt punkt 3, innehålla en riskbedömning i enlighet med artikel 27**[...]

- som styrker [...] det fortsatta hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten[...],
- **som styrker att alternativa åtgärder för att avhjälpa hotet anses vara eller har konstaterats vara ineffektiva vid tidpunkten för meddelandet,**
- **som redogör för de begränsande åtgärder som är tänkta att åtfölja kontrollerna,**
- **inbegripet, i förekommande fall, en redogörelse för de medel, åtgärder, villkor och tidsfrister som övervägs i syfte att upphäva de inre gränskontrollerna.**

Inom tre månader efter detta meddelande ska kommissionen avge ett nytt [...] yttrande. **Om det i detta yttrande uttrycks farhågor om huruvida förlängningen är nödvändig och proportionell ska kommissionen, utan onödigt dröjsmål, anta en rekommendation som ska rikta sig till den berörda medlemsstaten, där man anger medel, åtgärder och villkor** [...] i syfte att upphäva de inre gränskontrollerna.

Efter mottagande av detta meddelande får kommissionen på eget initiativ, eller ska kommissionen på begäran av den direkt berörda medlemsstaten, inrätta ett samrådsförfarande i enlighet med punkt 1.

Om det fortsatta behovet av inre gränskontroller bekräftas till följd av det förfarande som avses i denna punkt och den ytterligare period på sex månader som avses däri inte är tillräcklig för att säkerställa tillgången till effektiva alternativa åtgärder för att avvärja det kvarstående hotet, ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål meddela kommissionen sin avsikt att förlänga sina inre gränskontroller och ange det datum den anser att kontrollerna senast ska upphävas i enlighet med den riskbedömning som avses i andra stycket. Kommissionen ska utan dröjsmål anta en rekommendation om huruvida en sådan slutlig förlängning, inklusive dess datum och omfattning, är förenlig med principerna om nödvändighet och proportionalitet. I rekommendationen ska man också, i förekommande fall tillsammans med andra medlemsstater, fastställa effektiva kompensationsåtgärder som ska genomföras och en rimlig tidsplan för upphävandet av de inre gränskontrollerna. Den berörda medlemsstaten ska beakta denna rekommendation i syfte att avskaffa de inre gränskontrollerna vid ett angivet datum.

13. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Särskild mekanism när det allvarliga hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten utgör en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroller

1. Om kommissionen konstaterar att samma allvarliga hot mot den inre säkerheten eller den allmänna ordningen berör [...] **flera** medlemsstater och därigenom utgör en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroller, får den lägga fram ett förslag för rådet om antagande av ett genomförandebeslut som ger medlemsstaterna tillåtelse att återinföra gränskontroller, **inbegripet eventuella lämpliga begränsande åtgärder som ska fastställas på nationell nivå och EU-nivå**, när de tillgängliga åtgärder som avses i artiklarna **21a**, 23 och 23a inte är tillräckliga för att avvärja hotet. **Medlemsstaterna får begära att kommissionen lägger fram ett sådant förslag för rådet.**
2. Beslutet ska omfatta en period på upp till sex månader och får förlängas, på förslag av kommissionen, med ytterligare perioder på upp till sex månader så länge hotet kvarstår, med beaktande av den översyn som avses i punkt 5.
3. Om medlemsstaterna återinför eller förlänger gränskontroller på grund av det hot som avses i punkt 1 ska dessa kontroller från och med ikraftträdandet av rådets beslut grundas på det beslutet.
4. [...]
5. Kommissionen ska **regelbundet** se över utvecklingen av det identifierade hotet samt effekterna av de åtgärder som vidtagits i enlighet med det rådsbeslut som avses i punkt 1, i syfte att bedöma om åtgärderna fortfarande är motiverade.

6. Medlemsstaterna ska omedelbart meddela kommissionen och övriga medlemsstater i rådet om återinförandet av gränskontroller i enlighet med det beslut som avses i punkt 1.
7. [...] **Medlemsstaterna får vidta** andra åtgärder enligt artiklarna 23 och 23a som skulle kunna komplettera de inre gränskontrollerna [...]. **Kommissionen ska ta hänsyn till detta i den översyn som avses i punkt 5.**”
14. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:
- a) Artikel 31 blir punkt 1.
- b) Följande punkter ska läggas till som punkterna **2 och 3**:
2. När en medlemsstat meddelar kommissionen och övriga medlemsstater om återinförandet av gränskontroller i enlighet med artikel 27.1, ska den samtidigt informera Europaparlamentet och rådet om följande:
- a) [...] **Omfattningen av återinförandet med angivande av vilket eller vilka avsnitt av de inre gränserna som återinförandet av kontroll gäller.**
- b) Skälen för [...] återinförandet.
- c) Namnen på de godkända gränsövergångsställena.
- d) Datum och varaktighet för det planerade återinförandet.
- e) I förekommande fall de åtgärder som ska vidtas av övriga medlemsstater.
3. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att tillhandahålla alla uppgifter som avses i punkt 2 i fall som motiveras av hänsyn till allmän säkerhet **eller sekretess i pågående utredningar.**

Medlemsstaterna får säkerhetsskyddsklassificera uppgifter i enlighet med artikel 27.5.

Säkerhetsskyddsklassificering av uppgifter ska inte utesluta att kommissionen gör uppgifterna tillgängliga för Europaparlamentet. Översändandet och hanteringen av de uppgifter och handlingar som översänts till Europaparlamentet enligt denna artikel ska följa de regler om vidarebefordran och hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som ska tillämpas mellan Europaparlamentet och kommissionen.”

15. Artikel 33 ska ersättas med följande:

”Artikel 33

Rapport om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna

1. Inom fyra veckor från det att gränskontroll vid de inre gränserna har upphävts, ska den medlemsstat som utfört gränskontroller vid de inre gränserna överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om återinförandet och, i tillämpliga fall, förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska den berörda medlemsstaten, när gränskontrollerna förlängs i enlighet med artikel 25a.5, lämna in en rapport efter tolv månader och därefter var tolfte månad om gränskontrollen undantagsvis bibehålls.
3. Rapporten ska särskilt redogöra för den inledande och uppföljande bedömningen av nödvändigheten av gränskontroller och iakttagandet av de kriterier som avses i artikel 26, hur kontrollerna har genomförts, det praktiska samarbetet med grannmedlemsstater, följderna för rörligheten för personer i synnerhet i gränsregionerna, om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna varit effektivt, inbegripet en efterhandsbedömning av om återinförandet av gränskontroll uppfyller kravet på proportionalitet.
4. Kommissionen ska anta en enhetlig mall för denna rapport, **som ska fastställas genom en genomförandeakt**, och göra den tillgänglig på nätet. **Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.**
5. Kommissionen får avge ett yttrande om denna efterhandsbedömning av det tillfälliga återinförandet av gränskontroll vid en eller flera inre gränser eller vid avsnitt av dessa.
6. Kommissionen ska minst en gång om året översända en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur området utan inre gränskontroller fungerar (*rapporten om Schengenläget*). Rapporten ska innehålla en förteckning över alla de beslut om återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna som fattats under det berörda året. Den ska också innehålla en bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten av återinföranden **och förlängningar** av gränskontroller under den period som omfattas av rapporten **samt** information om utvecklingen inom [...]området **utan inre gränskontroll** när det gäller tredjelandsmedborgares otillåtna förflyttningar, med beaktande av tillgänglig information från berörda unionsbyråer **och** dataanalys från relevanta informationssystem. [...]”.

16. I artikel 39.1 ska följande led läggas till som led h:

- ”h) [...] vilka [...] områden som betraktas som [...] gränsregioner och alla relevanta ändringar av dessa.”.

17. Följande artikel ska läggas till som artikel 42b:

”Artikel 42b
Anmälan av gränsregioner

Senast **sex** [...] månader efter denna förordnings ikraftträdande ska medlemsstater **med gemensamma inre gränser i nära samarbete fastställa** [...] vilka områden av deras territorium som betraktas som [...] gränsregioner, **med beaktande av de starka sociala och ekonomiska banden mellan dem, och anmäla dessa till kommissionen.**

Medlemsstaterna ska också informera kommissionen om alla relevanta ändringar av dessa.”.

[...]

”[...]

[...]”.

[...]18. En ny bilaga ska läggas till som bilaga XII:

”BILAGA XII

DEL A

Förfarande för att överföra tredjelandsmedborgare som vistas olagligt [...] och som grips i [...] gränsområden [...]

1. Beslut [...] om överföring i enlighet med artikel 23a.2 ska [...] utfärdas i form av ett standardformulär som utformats i enlighet med del B, ifyllt av den behöriga nationella myndigheten. De ska få verkan omedelbart.
2. Det ifyllda standardformuläret ska överlämnas till den berörda tredjelandsmedborgaren, som ska bekräfta mottagandet av beslutet om överföring genom att underteckna formuläret och ska få en kopia av det undertecknade formuläret.

Om tredjelandsmedborgaren vägrar att underteckna standardformuläret, ska den behöriga myndigheten ange denna vägran på formuläret under ”Kommentarer”.

3. De nationella myndigheter som utfärdar ett [...] beslut om överföring ska registrera följande uppgifter:
 - a) Den berörda tredjelandsmedborgarens identitet och nationalitet, i den mån dessa kan fastställas.
 - b) Referenser till den eventuella identitetshandlingen.
 - c) I förekommande fall kopior av handlingar eller uppgifter som rör den berörda tredjelandsmedborgarens identitet eller nationalitet, i kombination med relevanta nationella databaser och unionsdatabaser.
 - d) Skälen för överföringen [...].
 - e) Datum för överföringen [...].
 - f) Den mottagande medlemsstaten [...].

4. De nationella myndigheter som utfärdar ett [...] beslut **om överföring** ska [...] **varje år informera kommissionen om det antal personer som överförs till andra medlemsstater, med angivande av den eller de medlemsstater till vilka personerna har överförts och, i förekommande fall, de gripna tredjelandsmedborgarnas nationalitet.**

[...]

5. **Tredjelandsmedborgare** [...] **som är föremål för ett beslut om överföring** [...] ska ha rätt att överklaga. Överklagande **av beslutet om överföring** ska ske i enlighet med nationell rätt. Skriftlig information ska också lämnas till tredjelandsmedborgaren på ett språk som han eller hon förstår eller rimligen kan förväntas förstå om kontaktpunkter som kan tillhandahålla information om företrädare som är behöriga att agera på tredjelandsmedborgarens vägnar i enlighet med nationell rätt. Ett sådant överklagande ska inte ha suspensiv verkan.
6. De myndigheter som är behöriga enligt nationell rätt ska säkerställa att den tredjelandsmedborgare som är föremål för ett [...] beslut **om överföring** överförs, **inom den bilaterala samarbetsram som avses i artikel 23a.1 a**, till de behöriga myndigheterna i [...] **den mottagande** medlemsstaten omedelbart och senast inom 24 timmar. De myndigheter som är behöriga enligt nationell rätt i **den mottagande** [...] medlemsstaten ska samarbeta med **den överförande** medlemsstatens myndigheter i detta syfte.
7. Om en tredjelandsmedborgare som har blivit föremål för ett sådant beslut som avses i punkt 1 har transporterats till gränsen av en transportör, får den [...] ansvariga myndigheten
- a) beordra transportören, **i enlighet med nationell rätt**, att återigen ta ombord tredjelandsmedborgaren och utan dröjsmål transportera honom eller henne till [...] **den mottagande medlemsstaten** [...],
 - b) i väntan på vidarebefordran, under iakttagande av nationell rätt och med hänsyn till lokala omständigheter, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att tredjelandsmedborgare som [...] **har blivit föremål för ett beslut om överföring avviker**.

DEL B

Standardformulär för överföring av **tredjelandsmedborgare som vistas olagligt och [...]** som grips **i [...] gränsområden**

Statens namn

Statens logotyp (Myndighetens namn)

(¹)

ÖVERFÖRINGSFÖRFARANDE VID DE INRE GRÄNSERNA

Den _____ kl. _____ på platsen (ange typ av inre gräns i närheten eller annan relevant information om gripandet **i enlighet med artikel 23a** [...]) _____

lämnar undertecknade tjänstemän, _____
följande uppgifter om den berörda personen:

Personuppgifter (i mån av tillgång)

Efternamn _____ Förnamn _____

Födelsedatum _____ Födelseort _____ Kön _____

Nationalitet _____ Bosatt i _____

Typ av identitetshandling _____ nummer _____

Utfärdad i _____ den _____

I förekommande fall viseringsnummer _____ typ _____ utfärdad av _____

Giltig från och med _____ till och med _____

För en period på _____ dagar: _____

Personen kommer från _____ med _____ (ange vilket transportmedel som använts, t.ex. flygnummer) och har upplysts om att han/hon [...] kommer att överföras till _____ enligt **artikel 23a i kodexen om Schengengränserna** [...]:

[...] Skäl [...] som anger att en person inte har rätt att vistas i medlemsstaten:

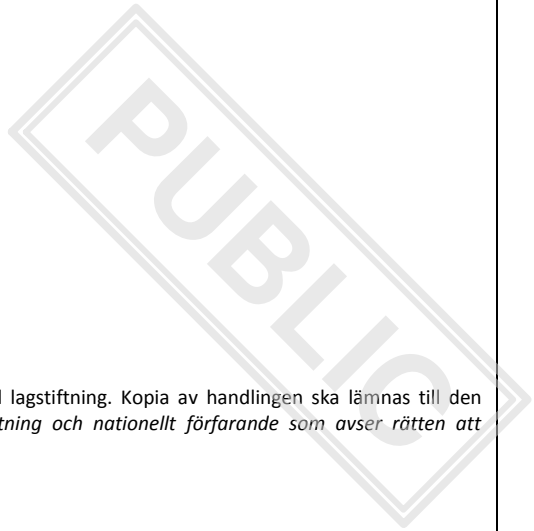
[...]

Kommentarer

- Den berörda personen vägrade att underteckna formuläret.

Den berörda personen [...] Ansvariga myndigheter [...]

Den berörda personen kan överklaga överföringen [...] i enlighet med nationell lagstiftning. Kopia av handlingen ska lämnas till den berörda personen (*varje stat måste ange de hänvisningar till nationell lagstiftning och nationellt förfarande som avser rätten att överklaga*).

Artikel 2

Ändring av direktiv 2008/115/EG

1. Artikel 6.3 i direktiv 2008/115/EG ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får avstå från att utfärda ett beslut om återvändande till en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium om den berörda tredjelandsmedborgaren återtas av en annan medlemsstat i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399* eller enligt bilaterala avtal eller arrangemang.

Den medlemsstat som har återtagit den berörda tredjelandsmedborgaren i enlighet med första stycket ska utfärda ett beslut om återvändande i enlighet med punkt 1. I sådana fall ska undantaget i första stycket inte tillämpas, **förutom det undantag som fastställs i artikel 6.2.**

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla befintliga, ändrade eller nya bilaterala avtal eller arrangemang.”.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

Artikel 3

Införlivande av ändringen av direktiv 2008/115/EG

[...] Medlemsstaterna ska senast [...] **12** månader efter denna förordnings ikraftträdande anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 2. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med [...] **12** månader efter ikraftträdandet.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till artikel 2 i denna förordning eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 1.6 ska dock tillämpas från och med [det datum då de ändringar som föreskrivs i artikel 2 ska tillämpas i medlemsstaterna].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.
